

Hyvät XVII NSUT –liitokiekkotapahtuman osanottajat

Opiskelu on opiskelijan työtä. Se on parhaimmillaan pitkäjänteistä ja määrätietoista työtä opiskelijan itsensä ja samalla koko yhteiskunnan tulevaisuuden hyväksi. Se on usein myös raskasta puurtamista, yksinäisiä iltoja ja öitä tenttikirjojen ääressä, kieltäytyksiä ja taloudellisten etuuksien saavuttamisen lykkäämistä vuosilla eteenpäin, monia ikätovereita myöhemmin, valmistumisen jälkeen vasta tapahtuvaksi.

Mutta opiskeluaika on toisaalta monesti myös elämän parasta aikaa. Tuolloin tutustutaan uusiin olosuhteisiin, uusiin ihmisiin, löydetään elämäkumppaneita, luodaan läpi elämän kestäviä ystävyys-suhteita. Opiskelijaelämän monipuolisuus, usein riehakkaatkin harrastukset ovat tämän elämänvaiheen varsinainen suola.

Ihminen on luotu liikkumaan. Jo hänen fysiologiansa ja terveytensä edellyttävät tätä. Hän saa liikunnasta virkistystä ja voimaa. Ihmisen luontainen liikkuminen on kuitenkin teknisen kehityksen myötä vähentynyt. Hänen täytyy tietoisesti hakeutua liikunnan pariin. Vain harvalla meistä liikunta on ammattina, valtaosalla se kuuluu ja kaikillakin sen tulisi kuulua harrastuksiin.

Opiskelijat edustanevat liikkumisessaan keskiarvokansalaista. Opiskelijoiden parista löytyy niin kilpaurheilijoita, aktiiviharrastajia, sunnuntaikävelijöitä kuin sohvalla löhöäjiäkin. Yhden erityispiirteen olen mielestäni opiskelijaliikunnassa kuitenkin havainnut. Yhdessäoloon ja toveruuteen perustuvat joukkuelajit ovat erityisessä suosiossa. Ja nimenomaan sellaiset, missä on runsaasti innovatiivisuutta ja leikkimielistä mukana. Voin olla täysin väärässä, mutta käsitykseni on, että esimerkiksi nykyisin jo arvostettu kilpalaji salibandy on saanut alkunsa opiskelijoiden ”sählyilystä”. Edellytykset sählyottelun toteuttamiseksi kun eivät olleet kovin vaativat: jumppasali, mailat ja pallo, sekä joukko liikunnasta innostuneita kaveruksia.

Liitokiekon tausta lienee vastaavan tyyppinen. Joku on aikanaan oivaltanut, että lasten leikkeihin alunperin tarkoitettu muovikiekko voi muodostaa perustan myös mielenkiintoiselle joukkueiden kesken tapahtuvalle palloilutyypilliselle urheilulajille. Ja ainakin Vaasassa liitokiekon järjestäytynyt urheilullinen toiminta on alkanut nimenomaan opiskelijoiden toimesta. Vaasan WetoWoiman, Vaasan korkeakoulun (nykyisen yliopiston) opiskelijoiden perustaman ja ylläpitämän ko. lajin urheiluseuran historia kertoo, että alkusysäyksen toiminnalle antoi vuoden 1986 virkamieslakko, jonka seurauksena opetusta ei pystytty järjestämään. Pakollisen luentokatkon synnyttämän joutenolon uhkan torjumiseksi ryhdyttiin harrastamaan liitokiekkoa oikein tosimitiehellä ja aina järjestäytynyttä seuratoimintaa myöten.

On hienoa, että näin osittain sattumalta alkanut toiminta on jatkunut keskeytyksettä nyt jo yli puolitoista vuosikymmentä. Samoin se, että alusta asti kuvioihin kuulunut NSUT –turnaus, nyt siis ohjelmassa jo 17. kerran, on koonnut vuosittain lajin harrastajia (nykyisiä ja entisiä opiskelijoita) runsaslukuisesti Vaasaan. Tapahtuma palvelee näin osaltaan yliopiston ja sen ylioppilaskunnan alumni- ja senioritoimintaa.

Omasta puolestani ja Vaasan yliopiston puolesta laajemminkin toivotan XVII NSUT liitokiekkoturnauksen osanottajat lämpimästi tervetulleiksi Vaasaan. Erityisesti toivon, että mukana olevilla Vaasan WetoWoiman perustajajäsenillä ja muilla Vaasan yliopiston senioreilla olisi aikaa tutustua myös yliopiston nykyisiin uusiin tiloihin, kokonaisuutena maamme hienoimpaan yliopistokampukseen meren äärellä. Pelkästään nämä ulkoiset puitteet jo osoittavat, että yliopisto on tänään aivan toinen opinahjo kuin liitokiekkotoiminnan perustamisen aikoihin. Tiukkojen taistojen, rehdin urheiluhengen ja jällelläkemisen riemun myötä menetystä turnauksellenne toivottaen

Ilkka Virtanen

Professori, dekaani
VYY:n inspehtori